

इनादिकायां शाकभेदे भावप्र०। ७वाक्ये निरु०। सुश्रुते
धमनीभेदकायां हि कसुक्तं तस्य कायशब्दे १६१६ पुषादौ
दशम्। ततः सिद्धा० लच्। धमनील तद्युक्ते लि०।
धम्मिल्ल पु० सौ० धम-विच् मिल-क पुषो० कर्म०। संयतेषु
केशेषु (खोपा)। कुसुमगर्भमौक्तिकादिना बहिर्बद्धे
केशकलापे भरतः। “धम्मिल्लो नवमल्लिका ससुदयो
हस्ते सिताम्भोरुहम्” “धम्मिल्लमर्जसुक्तं कलयति
तिलकं तथा शकलम्” सा० द०। पुषो० धम्मल
सम्मिलावप्यत्र शब्दच०।

धयं लि० छेद-श। पानकर्त्तरि घेट्टिप्पात् स्त्रियां डीपि-
प्राप्ते खशोऽप्यत्र नेष्यते इति हरदत्तोक्तेः न डीप्।

धर लि० छ-अच्। १ धारके “रथचरणधराकुनाकराजैः” साधः
गदाधरः चक्रधरः। २ पर्वते शकप्रासतुलके ४ कुर्मराजे
५ वज्रभेदे च मेदि०। “उत्कं धरं दृष्टुमवेष्ट्य शौरिम्”
साधः। कुर्मराजस्य भूमिधारकत्वात् तथात्वम्। “धरो
ध्रुवश्च सोमश्च अहश्चैवानिलोऽनलः। प्रत्युषश्च प्रभाषश्च
वसवोऽष्टाविति सृताः” भा० आ० ६६ अ०।

धरण लि० छ-युच्। १ धारके शक्तिपतौ शक्ते ४ सत्वे
४ धान्ये ५ सूत्र्ये च पु० हेमच०। ७ अर्कहृत्ते दसेतौ तिका०।
“तस्या यवाभ्यां कथिताऽल गुह्या वल्लस्त्रिगुह्यो धरणं
च तेऽष्टौ” लीला० उक्ते ६ चतुर्विंशतिरत्तिकामिते
मानभेदे न०। “पलं सुवर्णसत्वारः पलानि धरणं दशति”
मनूक्ते १० दशपलमितते ११ पलस्य दशमांशे वैद्यकपरिभाषा
“मापैश्चतुर्भिः शायः स्यात् धरणः स निगद्यते।
सुश्रुतोक्ते १२ चतुर्मासपरिमाणे पु०। भावे ल्युट्।
१३ धारणे न०। “सारं धरित्रीधरणममम्” कुमा०।

धरणप्रिया० स्त्री जिनानां शासनदेवताभेदे हेमच०।

धरणि(णी) स्त्री छ-अनि। १ पृथिव्यां अमरः वा डीप्।
डीवलः २ शालमलिहृत्ते शब्दच०। ३ कन्दभेदे राजनि०।

धरणि(णी)ज धरणितो जायते जन-ङ। १ मङ्गले २ नरका-
सुरे च ३ धरणिजातमात्रे लि०। “धरणिजे चतुर्थगे
ज्वरजठराष्टगुह्यः” ह० स० १०४ अ०। ४ सीतायां स्त्री।

धरणि(णी)धर पु० धरणि(णी) धरति छ-अच् इत०।
१ पर्वते शक्यभेदे च राजनि०। २ विष्णौ हला० गोव-
र्द्धनधारितास्य तथात्वं “स हि संवत्स्रको वक्रिरनिलो
धरणीधरः” विष्णु स०। “शेषदिग्गजगजदिहमेव धरणीं
धरतीति” भा०। “धरमर्षिजनभुवनपतिः धरणिधरः श्रुति-
विनयविधिः” भा० आ० २४८ अ०। पर्वते “धरणीधरदुहि-

तुर्भयादकौ” साधः। ३ शिवे “प्रभव सर्वभूतानां धारणं
धरणीधरम्” भा० आ० ८ अ० शिवस्तवे

धरणि(णी)रुह पु० धरण्यां रोहति रुह-क ७त०। रुहे
“धरणिरुहाधिरुहो बधूर्त्तायाः” साधः।

धरणीकन्द पु० धरणीनामकः कन्दः। १ कन्दभेदे कन्दावौ
धाराकन्दे राजनि०।

धरणीकीलक पु० धरण्याः कीलक इव। पर्वते शब्दर०।

धरणि(णी)धृत् पु० धरणि(णी) धरति धृ-किप् लृक्।
१ पर्वते शक्यभेदे देवे च “माहात्म्यं त्रोटमिच्छामि।
शेषस्य धरणीधृतः” हरिवं० १२० अ०।

धरणीपुर पु० धरणप्राकारं पुरम्। धराकारे चतुरस्रे
मण्डले न०। धरणीसदनादयोऽप्यत्र।

धरणीप्लव पु० धरण्याः प्लवो यस्मात्। ससृष्टे लि०।

धरणीमृत् पु० धरणीं विभर्त्ति मृ-किप् लृक् च। १ पर्वते
शिविणौ शक्यभेदे च। “प्राद्वीषातिष्ठानि शृङ्गाणि
धरणीमृताम्” हरिवं० २४६ अ०।

धरणीश्वर पु० इत०। १ शिवे शब्दरत्ना० २ भूमिपतौ शिविणौ च

धरणीसुत पु० इत०। १ मङ्गले अश्वानेयशब्दे दृश्यम्। २ नरका-
सुरे कुजशब्दे दृश्यम्। ३ सीतायां स्त्री कालिकापु० २७
अ० तत्कथा दृष्ट्या।

धरा स्त्री धरति विश्वं छ-अच्। १ पृथिव्याम् अमरः २ गभीशये
३ भेदसि च मेदि० ३ नाद्यां राजनि०। “धरायां तस्य
संरम्भं सीताप्रत्यर्पयौषधः” रघुः।

दानार्थकल्पितायां सुवर्णमयधरायां तद्विधानादि सत्स्य-
पुराणोक्तं हेमाद्रिदानखण्डे दर्शितं यथ।

“सत्स्य उवाच। अथातः सख्यवज्यानि धरादानमनुत्तमम्।
पापक्षयकरं नृणामनङ्गल्यविनाशनम्। कारयेत् पृथिवीं
हैमीं जम्बुद्वीपातुकारिणीम्। मयादापर्वतवतीं मध्ये
मेरुसमन्विताम्। लोकपाशाटकोपेतां नववर्षसमन्विताम्।
नदीनदशतोमेतामन्ते सागरवेष्टिताम्” “अनुकारिणीम्
सदशीमित्यर्थः। इह हि जम्बुद्वीपसदृशीं कुर्यादित्युक्तेः
निश्चिन्ननगरनरोवरवनाद्यन्वितमहीसादृश्यप्राप्तौ मया-
दापर्वतवतीमित्यादिना तावन्मात्रान्वितधरणसहकार इति
गम्यते। इतरथा सामान्येनैव तद्वगतेर्विशेषानर्थक्यप्रस-
ङ्गात्, तदयमर्थः हैमीं पृथ्वीं कुर्यादित्युक्ते सप्तद्वीप-
वत्याः प्रसङ्गे जम्बुद्वीपातुकारिणीमित्युच्यते तत्रापि
नानापर्वतासहकारप्रसङ्गे मयादापर्वतवतीमिति” तथा
यति मेरोरनुकरणप्राप्तौ मध्ये मेरुसमन्वितामिति